

Lovgivning, men jeg ser dog ingen Grund til at optage denne ganske overordentlige Omhu, saa at man forbyder Folk at tilintetgjøre disse skadelige Dyr, som derved faa Frihed til at streife ind paa anden Mand's Grund og gjøre Fortraed. Der er ligeledes flere andre Bestemmelser, der vistnok i hoi Grad ere tvivlsomme. Det glæder mig, at det ærede Medlem dog har indskrænket Tilladelsen til Graaspurvene, ligesom et andet æret Medlem har taget sig af Rævene, og jeg maa tilstaa, at alleve de disse tilladende Bestemmelser, som her gives for flere Dyresorter, navnlig Fugle, vil gjøre det meget vanskeligt at overholde Fredningen med Hensyn til andre Dyresorter. Saaledes skulle Folk have Lov til at ødelægge Spurvereder, men disse Fugles Æg ligne jo meget Eggene af den hvide Bipstiert, og jeg tvivler meget om, at Folk, som ikke ere særlig kyndige deri, ville være istand til at skjelne disse Fugles Æg fra hinanden. Det samme gjælder flere andre Fuglearter. Det forekommer mig derfor, at det ærede Udvalgs Forslag i flere Henseender vil komme til at modarbejde det Formaal, som Udvalget har sat sig, nemlig ved at gjøre Forslaget saa simpelt og letfatteligt som muligt at fikse sig dets Overholdelse. Jeg for mit Vedkommende er derfor mest tilbøielig til at stemme med Udvalgets Hovedforslag, saaledes som det her foreligger, om jeg end maa indrømme, at det i mange Henseender indfører Forbedringer. Saaledes som det foreligger, vil man ikke ret vel være istand til at stemme over de enkelte Bestemmelser, men maa tage Forslaget i sin Helhed. Smidlertid er jeg overbevist om, at Forslaget, naar det kommer tilbage til Landstinget, hvor blandt Andet den Mand, som indbragte Forslaget om Forandringer i Jagtlovgivningen, jo er særlig sagkyndig, ikke vil undgaa en fuldstændig Omflabning, og vi ville saaledes rimeligvis nok faa Leilighed til igjen at behandle denne Lov.

Judenrigsministeren: Jeg tror, man kunde udlove en meget stor Belønning til den, der i det her foreliggende Lovforslag kunde gjenfinde det oprindelige Regjeringsforslag.

Det var et uskyldigt lille Forslag om Fredningen af visse nyttige Dyr, bestaaende af 2 Paragrafer, men hvis det hoi Thing følger Udvalgets Forslag, ville vi faa en fuldstændig Jagtlov med 21 Paragrafer ud deraf. Jeg bemærker ikke dette, fordi jeg vil sætte mig imod Udvalgets Forslag, men fordi det for en væsentlig Del betinger de Bemærkninger, som jeg paa dette Stadium finder Anledning til at gjøre, idet jeg nemlig først vil kunne stille de Forslag, som jeg finder for stilles, naar Sagen er kommen ud af det noget uformelige Raad, hvori den for Tiden ligger. Jeg paastjønner forøvrigt, at det ærede Udvalg med saa stor Opmærksomhed har søgt at opsamle alle ældre Bestemmelser i Jagtlovgivningen, og jeg erkjender, at det, naar man først er kommen ind paa at skrive et Stykke Jagtlov, hvilket man jo har gjort i det andet Thing, ligger ganske naturligt for at søge at gaa videre paa denne Vej, hvorhos jeg tror at kunne sig, at Udvalget — idetmindste efter min Overbevisning — har været ret heldigt baade i at opstille dette Forslag og i at opsoge de Bestemmelser, som passende kunne finde deres Plads i den nye Lov. Jeg vil faa meget mindre sætte mig derimod, som jeg har der Overbevisning, at der er visse Love som meget lettere sættes igjennem ved Initiativ fra den repræsentative Forsamlings Side end ved Initiativ fra Regjeringens Side, og jeg tilstaa, at jeg tror, Jagtloven hører til dem, som synes at have en gunstigere Skæbne, naar de fremmes paa den Maade. Jeg har ikke Noget at erindre imod de fleste af de Bestemmelser, som ere optagne i Udvalgets Forslag, idet jeg maa erkjende, at de for en væsentlig Del indskrænke sig til at optage den alt bestaaende Ret. Skulde jeg have Noget at indvende, maatte det væsentligst være, hvad der blev antydet af den ærede sidste Dater, nemlig at man ikke har anvendt nogen saarp Kritik paa disse ældre Bestemmelser, og navnlig ikke har revideret dem, samtidig med at man har foreslaaet paany at stadfæste dem. Jeg kommer herved til at berøre et Punkt, som jeg vilde anse det for urigtigt af mig, om jeg ikke vilde fremdrage, og det er den sæddeles Beslyttelse,